

terwijl het in de meeste gevallen om in 1998 en 1999 begane onregelmatigheden ging), waarbij de in artikel 3 van verordening nr. 2988/95⁽³⁾ gestelde termijn van vier jaar moet worden toegepast.

⁽¹⁾ Verordening tot vaststelling van toepassingsbepalingen van verordening (EEG) nr. 2052/88 met betrekking tot de coördinatie van de bijstandsverlening uit de onderscheiden Structuurfondsen enerzijds en van die bijstandsverlening met die van de Europese Investeringsbank en de andere bestaande financieringsinstrumenten anderzijds (PB L 374 van 31.12.1988, blz. 1).

⁽²⁾ Arrest C-443/97, Jurispr. blz. I-2415.

⁽³⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB L 312 van 23.12.1995, blz. 1).

Beroep ingesteld op 4 maart 2010 — Verenigd Koninkrijk/Commissie

(Zaak T-115/10)

(2010/C 113/109)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: S. Ossowski, gemachtigde, bijgestaan door D. Wyatt, QC, en M. Wood, Barrister)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— nietigverklaring van besluit 2010/45/EU van de Commissie van 22 december 2009 tot vaststelling, op grond van richtlijn 92/43/EEG (habitatrichtlijn) van de Raad⁽¹⁾, van een derde bijgewerkte lijst van gebieden van communautair belang voor de mediterrane biogeografische regio⁽²⁾, voor zover daarin het gebied van communautair belang Estrecho Oriental is vermeld onder code ES6120032;

— verwijzing van de Commissie in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker betwist de geldigheid van besluit 2010/45/EU van de Commissie [kennisgeving geschied onder nummer C(2009) 10406], voor zover daarin het gebied van communautair belang Estrecho Oriental is vermeld, en vordert nietigverklaring van de vermelding van dit gebied.

Verzoeker voert ter onderbouwing van zijn beroep de volgende middelen aan.

In de eerste plaats is het bestreden besluit in strijd met richtlijn 92/43/EEG vastgesteld, aangezien de vermelding van het Spaanse gebied van communautair belang Estrecho Oriental daarmee onverenigbaar was omdat:

— een zeer groot deel van dit gebied deel uitmaakt van de Britse territoriale wateren van Gibraltar (BTWG), waarover niet Spanje maar wel het Verenigd Koninkrijk feitelijk het gezag uitoefent, en

— het gebied het bestaande Britse gebied van communautair belang Southern Waters of Gibraltar geheel overlapt.

In de tweede plaats is het bestreden besluit in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel vastgesteld, aangezien de vermelding van het gebied van communautair belang Estrecho Oriental ertoe leidt dat aan Spanje verplichtingen op grond van richtlijn 92/43/EEG worden opgelegd met betrekking tot een gebied dat deel uitmaakt van een bestaand gebied van communautair belang, waarvoor de Government of Gibraltar krachtens die richtlijn reeds dezelfde verplichtingen heeft. Dit heeft tot gevolg dat het gezag van de Government of Gibraltar om de richtlijn in het gebied van communautair belang Southern Waters of Gibraltar uit te voeren alsook om het recht van Gibraltar in de BTWG te handhaven, wordt beperkt of ter discussie wordt gesteld, zodat rechtsonzekerheid ontstaat voor de Government of Gibraltar alsook voor EU-burgers.

In de derde plaats betoogt verzoeker dat het bestreden besluit in strijd met het evenredigheidsbeginsel is vastgesteld, aangezien de vermelding van het Spaanse gebied van communautair belang Estrecho Oriental, met inbegrip van het gehele Britse gebied van communautair belang Southern Waters of Gibraltar en andere delen van de BTWG, noch passend noch noodzakelijk is ter bereiking van de milieudoelstellingen van richtlijn 92/43/EEG.

Ten slotte dient de bestreden vermelding van het gebied van communautair belang Estrecho Oriental in haar geheel nietig te worden verklaard, aangezien gedeeltelijke nietigverklaring tot gevolg heeft dat de wezenlijke inhoud van de vermelding verandert alsook leidt tot een wijziging van de vermelding door het Hof, een herberekening van het middelpunt van het gebied van communautair belang en van de oppervlakte ervan, en een beoordeling of het resterende deel van het gebied voldoet aan de milieuvorwaarden om als gebied van communautair belang te kunnen worden aangemerkt.

⁽¹⁾ Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7).

⁽²⁾ PB 2010, L 30, blz. 322.

Beroep ingesteld op 5 maart 2010 — Acron/Raad

(Zaak T-118/10)

(2010/C 113/110)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Acron OAO (vertegenwoordiger: B. Evtimov, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- uitvoeringsverordening (EU) nr. 1251/2009 van de Raad van 18 december 2009 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1911/2006 ⁽¹⁾ nietig verklaren voor zover zij betrekking heeft op verzoekster;
- de Raad verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure en in die welke door deze procedure zullen opkomen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster een enkel middel tot nietigverklaring aan, dat bestaat uit drie grieven.

Verzoekster betoogt dat de instellingen van de Unie de artikelen 1 en 2, en 11, lid 9, juncto artikel 2 van de basisverordening ⁽²⁾ hebben geschonden en een aantal kennelijke beoordelingsfouten hebben gemaakt ten gevolge waarvan zij voor verzoekster een

kunstmatig opgedreven normale waarde hebben vastgesteld en daardoor ten onrechte dumping hebben geconstateerd.

Met haar eerste grief komt verzoekster op tegen de grondgedachte achter de correctie van de gaskosten. Zij betoogt met name dat de instellingen blijf hebben gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en artikel 2, leden 3 en 5, van de basisverordening hebben geschonden door een groot deel van de productiekosten in het land van oorsprong buiten beschouwing te laten en/of door de facto een in een markteconomie ongebruikelijke methode voor het bepalen van het grootste deel van de normale waarde voor verzoekster toe te passen.

Met haar tweede grief komt verzoekster op tegen de methode die voor de correctie van de gaskosten is aangewend. Zij betoogt dat de Commissie, na te hebben beslist een correctie van de gaskosten toe te passen, artikel 2, lid 5, tweede zin, van de basisverordening heeft geschonden en/of een kennelijke beoordelingsfout en een redeneerfout heeft gemaakt door de gaskosten te corrigeren op basis van de prijs voor Russisch gas te Weidhaus (Duitsland), door geen rekening te houden met een bestraft marktcompartimenteringskartel met betrekking tot via Weidhaus geleverd Russisch gas, door na te laten de 30 % Russische uitvoerrechten over Russisch gas in mindering te brengen en door de correctie uit te voeren om de plaatselijke distributiekosten weer te geven.

Met haar derde grief komt verzoekster op tegen de vaststelling van de winstmarge die voor de berekening van de normale waarde is gehanteerd. Zij betoogt dat de winstmarge die de instellingen in de overwegingen van de bestreden verordening hebben bepaald en bij fabricagekosten hebben geteld voor het berekenen van de normale waarde voor verzoekster, een schending van artikel 2, leden 3 en 6, sub c, van de basisverordening oplevert, kennelijk onredelijk is en op een kennelijke beoordelingsfout berust. In strijd met artikel 11, lid 9, van de basisverordening wijkt de aldus bepaalde winstmarge aanzienlijk af van de winst en van de methode die voor het bepalen van de normale waarde is aangewend in het aanvankelijke onderzoek dat heeft geleid tot de antidumpingrechten waartegen het onderhavige beroep is gericht.

⁽¹⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1251/2009 van de Raad van 18 december 2009 tot wijziging van verordening (EG) nr. 1911/2006 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van oplossingen van ureum en ammoniumnitraat uit onder meer Rusland (PB L 338, blz. 5).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB 1996, L 56, blz. 1).